

bliver udbredt i befolkningen have mulighed for at tilbyde elektroniske tjenester, der sikkerhedsmæssigt er baseret på de udstedte certifikater til digital signatur. De offentlige institutioner vil med andre ord få en sikkerhedsinfrastruktur, som der kan trækkes på i forbindelse med borger- og virksomhedsrettede netjenester. Det offentliges primære rolle bliver at tilbyde attraktive indholdstjenester, der giver borgere og virksomheder en god service af høj kvalitet på nettet.

Spm. nr. S 3158

Til IT- og forskningsministeren (2/7 01) af:

Knud Erik Hansen (SF):

»Hvad er grunden til, at ministeren ifølge oplysninger i pressen har opgivet modellen med at have flere udbydere med forskellige systemer til at organisere digital signatur og nu mere satser på et fælles system?«

Svar (9/7 01)

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Modellen med at lade markedet sikre robuste og prisbillige løsninger i forbindelse med indkøb af systemer til digital signatur er ikke opgivet.

Et af de største problemer for udbredelsen af digital signatur har hidtil været manglen på gode attraktive netjenester, der kræver en digital signatur. Det har vist sig at mindre enkeltstående projekter i f.eks. kommunerne ikke har været i stand til at sikre udbredelse af digital signatur i noget større antal. Samtidig synes det at være en udbredt holdning blandt offentlige udbydere af netjenester at udvikling af tjenester, der kræver en digital signatur ikke er fornuftig så længe langt den overvejende del af borgere og virksomheder ikke er i besiddelse af en digital signatur. Markedet vil derfor næppe af sig selv være i stand til at sikre udbredelse af digital signatur inden for en overskuelig fremtid.

Det er derfor min vurdering, at der er behov for et centralt initiativ, der kan medvirke til at udbrede digital signatur hos borgere og virksomheder. Der vil dog stadig være tale om, at løsningerne indkøbes og primært drives hos private udbydere.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål S 3157.

Spm. nr. S 3341

Til by- og boligministeren (20/7 01) af:

Knud Erik Hansen (SF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at kommunerne på grund af kommuneaftalen ikke udskyder igangsættelse af byggeri af almene boliger til efter 1. januar 2002, og vil ministeren tage initiativ til en politisk aftale om, at byggerier, der sættes i gang i andet halvår af 2001, ligestilles med byggerier, der sættes i gang efter 1. januar 2002?«

Svar (27/7 01)

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Jeg kan oplyse, at grundkapitalen ifølge kommuneaftalen nedsættes fra 14 pct. til 7 pct. i årene 2002-2004. Dette betyder, at kommunerne kun skal betale en grundkapital på 7 pct. til byggeri, hvortil der meddeles tilsagn fra og med den 1. januar 2002 til og med den 31. december 2004. Tilsagnstidspunktet har i By- og Boligministeriets regelsæt altid været afgørende for finansieringen af og dermed støtten til de enkelte byggerier. Det er således også efter den indgåede aftale tilsagnstidspunktet, som er afgørende for grundkapitalens størrelse.

Som jeg tidligere har givet udtryk for i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål S 3172 af 4. juli 2001, tvivler jeg på, at de kommuner, som har luftet overvejelser om at ville udskyde byggerier, hvortil der allerede er meddelt tilsagn, rent faktisk vil gøre alvor heraf. Byggerierne er jo planlagt på baggrund af et konstateret behov for boligerne, og der vil være borgere, som kommer til at mangle disse boliger. Hertil kommer, at midlerne til projekterne har været afsat i de kommunale budgetter, ligesom der som regel er truffet forskellige aftaler i tillid til kommunernes tilsagn. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at hvis de involverede i byggesagen lider et økonomisk tab, vil kommunen risikere at ifalde et erstatningsansvar.

Men i øvrigt har jeg indkaldt Kommunernes Landsforening til et møde i starten af august for at drøfte situationen.